
NOTAT

Til: Folketingets Europaudvalg J.nr.: 400.A.5-3-4-387.
CC: Bilag:
Fra: Udenrigsministeriet Dato: 6. november 2009
Emne: Retten i Første Instans: Beslutning om dansk intervention i T-59/09, Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen om aktindsigt i dokumenter hidrørende fra de tyske myndigheder i traktatkrænkelssag.

1. Baggrund

Forbundsrepublikken Tyskland, herefter Tyskland, har den 11. februar 2009 anlagt sag ved Retten i Første Instans mod Kommissionen med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse truffet den 5. december 2008 om – imod Tysklands indsigelse i henhold til artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1049/2001, herefter forordning om aktindsigt – at give private ansøgere aktindsigt i dokumenter hidrørende fra de tyske myndigheder i en traktatkrænkelssag. Det kan oplyses, at den pågældende traktatkrænkelssag på tidspunktet for den nævnte anmodning om aktindsigt var afsluttet.

Tyskland har til støtte for sin påstand anført, at den anfægtede afgørelse er truffet i strid med artikel 4, stk. 5, i forordning om aktindsigt, hvoraf det fremgår, at en medlemsstat kan anmode institutionen om ikke at give aktindsigt i et dokument, som hidrører fra denne medlemsstat uden dens forudgående samtykke. Tyskland har endvidere henvist til princippet om et loyalt samarbejde mellem EU og medlemsstaterne, jf. EF-Traktaten artikel 10. Det anføres endvidere af Tyskland, at Kommissionen ikke har ret til at foretage en så omfattende egen efterprøvelse af grundene til afslaget på aktindsigt i henhold til artikel 4, stk. 1-3, i forordning om aktindsigt som sket i den anlagte sag. Der henvises i den forbindelse til EF-Domstolens dom i sag C-64/05 P, Sverige mod Kommissionen m.fl. Ifølge Tyskland er der i denne dom fastsat udtømmende og snævre kriterier for, hvornår den berørte EU-institution kan se bort fra en medlemsstats indsigelse, jf. artikel 4, stk. 5, i forordning om aktindsigt og i stedet foretage sin egen bedømmelse af, om der foreligger nægtelsesgrunde i henhold til artikel 4, stk. 1-3, i forordning om aktindsigt.

2. Sagens betydning for Danmark

Mest mulig aktindsigt i EU har høj prioritet for Danmark. Spørgsmål om fortolkningen af aktindsigtsforordningen tillægges derfor stor vægt. Den danske regering lægger bl.a. vægt på, at forordningens undtagelsesbestemmelser fortolkes indskrænkende, og at der altid skal foretages en konkret vurdering af, om der skal gives aktindsigt i et dokument.

Den konkrete sag vedrører fortolkningen af sag C-64/05 P, som Tyskland anfører til støtte for sin påstand. I denne sag nåede EF-Domstolen frem til, at artikel 4, stk. 5, i forordning om aktindsigt er en procedurebestemmelse, som bl.a. den danske regering under sagen argumenterede

for. Dette indebærer, at en medlemsstats anmodning efter den nævnte bestemmelse ikke skal anses for et pålæg til den berørte institution om ikke at give aktindsigt i et bestemt dokument, uden at institutionen selv har mulighed for at undersøge, om det er berettiget at undlade at udlevere dokumentet. Bestemmelsen indfører i stedet en beslutningsproces, som har til formål at fastlægge, om der skal gives afslag på aktindsigt i medfør af en af forordningens undtagelsesbestemmelser i artikel 4, stk. 1-3, og hvori både EU-institutionen og medlemsstaten deltager. Kommissionen og flere medlemsstater, herunder Tyskland, argumenterede derimod for, at artikel 4, stk. 5, giver medlemsstaterne en vetoet til at hindre udlevering af dokumenter, der hidrører fra medlemsstaterne.

På denne baggrund vil regeringen i den konkrete sag bl.a. argumentere for, at dommen i sag C-64/05 P ikke kan fortolkes således, at EU-institutionernes adgang til selv at undersøge, om det er berettiget at meddele afslag på aktindsigt, er forbeholdt bestemte situationer som anført af Tyskland, således at medlemsstaterne ved at benytte bestemmelsen i artikel 4, stk. 5, i praksis gives en "vetoet" i en række situationer for så vidt angår dokumenter hidrørende fra den pågældende medlemsstat.

I den konkrete sag har regeringen besluttet at intervenere til støtte for sagsøgte, Kommissionen, og vil i sagen argumentere i overensstemmelse med det ovenfor anførte.

Udenrigsministeriet